

[N. Neergaard.]

Tale om en Forhøjelse af Militærudgifterne, men om at rette en utilgivelig Fejl, som var begaaet af den højtærede Forsvarsminister og af den højtærede Finansminister som den, der er ansvarlig for Budgettets Rigtighed, en utilgivelig Fejl, som var begaaet derved, at man foreslog Budgettet nedsat udelukkende med den Motivering, at der var forelagt et Forslag om Afrustning, som vilde gøre, at visse Udgifter ikke blev saa nødvendige. Dette at foreslaa Udgifter paa Finansloven nedsat til Trods for bestaaende Loves Bud blot paa Forventning om, at et Lovforslag bliver vedtaget, om hvilket den højtærede Regering meget godt vidste, at der ikke var den fjerneste Udsigt til dets Vedtagelse, er en Forfusning af Finansloven, som det er Landstingets Pligt dog i nogen Maade at gøre god igen, og her er ikke Tale om nogen Forhøjelse af Militærudgifterne.

Hvad nu Resultatet af den vedtagne Finanslov angaar, er Indtægten anslaaet til 330 589 000 Kr. og Udgiften til 326 822 000 Kr. Der er altsaa her kun anslaaet et Overskud af 3 766 000 Kr. Nu gjorde imidlertid den højtærede Finansminister med Rette opmærksom paa, at dette ikke er det endelige Resultat; der maa paaregnes, kan allerede nu paaregnes en Forbedring af Balancen derved, at Udgifterne til Tjenestemandslønningerne paa Grund af Pristallets Nedgang formindskes med ca. 6 Mill. Kr., og da den højtærede Finansminister for dette Finansaar kun regner Merudgiften paa Tjenestemandsløven til 3 Mill. Kr., antagelig fordi Tjenestemandsløven først træder i Kraft den 1. Juli, fremkommer der altsaa derved en Forbedring af Balancen paa ca. 3 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at saa naar vi op til henad de 7 Mill. Kr., som der skulde være som Overskud til at afholde Udgifterne efter Tillægsbevillingsloven.

Hvad nu dette angaar, udtalte den højtærede Minister sig, synes jeg, med alt for stor Sikkerhed om, at de formentlig meget godt kunde holde. Det maa ikke glemmes her, at der maa aldeles ikke drages Slutninger for 1931—32 fra de to foregaaende Tillægsbevillingslove. Det er altid saaledes, at Tillægsbevillingslovens Balance retter sig i meget høj Grad efter, om det er opadgaaende eller nedadgaaende Tider, man er i. Naturligvis maa Tillægsbevillingslovens Balance vise sig gunstig i saa opadgaaende Tider, som de to foregaaende Finansaar har betegnet. Men lige saa sikkert er det, at den vil vise en ganske anden

Tendens, naar Tillægsbevillingsloven for 1931—32 kommer.

Der var paa Tillægsbevillingsloven for 1930—31 en Merindtægt af Skatter og Afgifter paa 9 476 000 Kr. Nu mener jo ganske vist den højtærede Finansminister at have budgetteret meget forsigtigt, og jeg tror ogsaa, det er hans Tendens at budgettere forsigtigt. Men alligevel vil den højtærede Minister vel nok indrømme mig, at nogen Udsigt til en Merindtægt — ja, der er jo slet ikke Tale om en Merindtægt af den Størrelse —, men nogen Udsigt til en Merindtægt i det hele taget paa Tillægsbevillingsloven for 1931—32 paa § 5 er der ikke, hvorimod det meget vel er muligt, at Resultatet kan blive et endog ret betydeligt Minus, og derved bliver Tillægsbevillingslovens Balance saa totalt omkalfatret, at jeg er i Tvivl om, hvorvidt virkeligt selv de 7 Mill. Kr. er i Stand til at dække den Merudgift, som Tillægsbevillingsloven vil bringe.

Jeg maa anerkende, at den højtærede Minister har sat Indtægten paa § 5, Skatteindtægten, væsentlig lavere end for 1930—31. Han har gjort det for et Beløb paa mellem 5 og 6 Mill. Kr. uden at være bundet dertil ved de bestaaende Regler, men efter et mere frit Skøn. Altsaa, naar den højtærede Finansminister foreslaar Skatteindtægten nedsat med disse 5—6 Mill. Kr., er det ikke som Følge af Erfaringer, der er gjort, men som Følge af et almindeligt Skøn over den Nedgang, der vil komme. Jeg kan kun anerkende dette, kun at Skønnet desværre sikkert vil vise sig ikke at slaa til, men at Nedgangen vil blive betydeligt større.

Særlig udtalte den højtærede Finansminister sig vis paa, at det, der var anslaaet paa Formue- og Indkomstskatten, sagtens vilde holde. Men nu er Forholdet for 1931—1932's Vedkommende dog ikke ganske det samme som for 1930—1931. Medens der for 1930—1931 ikke var Tale om, at Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten kunde berøres af de daarlige Tider, er der det nok, hvad Finansaaret 1931—1932 angaar. Ganske vist der, hvor Krisen hidindtil har ramt hardest, nemlig i Landbruget, vil det ikke spores saa meget; der vil det vel nærmest spores i Skatterestancerne, idet Selvangivelserne for det nye Aar, 1931, som Regel vedrører Landbrugsaaaret, og dette Landbrugsaar gaar jo fra Juli til Juli, vedrører altsaa et Driftsjaar, som ligger, før Krisen alvorsligt satte ind. Men for andre Selvangivelser kommer dog med i Betragtning den nedadgaaende Kurve, som gælder for de sidste Maa-